

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J. 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510.

Soyuzika UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonsk, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fgsst@aol.com

Передплата на рік \$100.00, на півроку \$60.00. Для членів УНСоюзу \$75.00 річно, на півроку \$40. За кожну зміну адреси \$1.00.
Чеки "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мають відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні виправити і скоротити надіслані матеріали.

Головний редактор: Зенон СНИМІК

Second Class Postage paid at Parsippany, NJ

Вчасна і корисна лекція

Те, що в черговий раз між З'єднаннями Стейтми Америки та Францією перебігла чорна кішка у зв'язку з торговельною угодою на 2 блн. дол. між французьким приватним підприємством та Іраном, не стало несподіванкою. Старанно готуючись до трансакції, французька фірма Тотал подала, насамперед, про продаж усіх своїх активів у ЗСА, запобігши можливим американським щодо неї санкціям. Велика і вигідна угода французів з Іраном на видобування у ньому газу переважила ризик економічного конфлікту з Вашингтоном. Безсумнівно, перед підписанням документів фірма Тотал консулювалася з французькою владою, бо, як тільки виникло напруження, остання підтримала Тотал, не журячись можливістю конфлікту зі З'єднаннями Стейтми.

Вже відвадана ні для кого не таємниця, що Франція є провідником антиамериканізму в Європі. Париж вважає, що ЗСА, прагнучи неоподібно керувати світом, диктують свою волю Заходові, втручаючись у справи суверенних європейських держав. Ще в часи генерала Де Голля Франція вишила з мілітарної структури НАТО і, попри певні вагання після падіння комунізму в Європі, до неї не повернулася. Формальним приводом до неготи стало беззастовідство, можливо, бажання Франції, щоб на чолі військ НАТО на півдні Європи перебував не американський, а, принаймні, французький генерал. Американці, одначе, принципово з цим не погоджувалися, прикрившись економічним аргументом: поскільки, мовляв, європейські союзники неохоче фінансують озброєння цього оборонного союзу та поскільки середземноморська флота в більшості складається з кораблів ЗСА, то немає причин, з яких Америка мала би передавати командування військами НАТО комусь іншому. Найновіше протистояння зі ЗСА, також очолене Францією, стосувалося коштів розбудови НАТО: європейські союзники ЗСА не погодилися на збільшення витрат спільної оборони.

Насправді конфлікт на ґрунті умови французької фірми з Іраном не такий вже і великий, яким бачать його американці. Минулого року Конгрес ЗСА прийняв постанову про санкції проти країн, котрі укладають торговельні угоди, що перевищують 400 млн. дол., з Лівією чи Іраном — державами, котрі підтримують світовий тероризм. Цей важливий крок у боротьбі за безпечніший світ став, однак, одностороннім волевиявленням Вашингтона, котрий, як вважають, прагне диктувати свою волю світові. Перед ухваленням подібної постанови американські державні мужи мали би проконсультуватися зі своїми союзниками, щоб заручитися їхньою підтримкою у поборюванні глобального тероризму. Натомість ніхто не стави конгресу З'єднаних Стейтів відштовхувати від них багатьох європейських союзників, які в цій суперечці підтримують Францію.

Президент Білл Клінтон зробив би помилку, спробувавши застосувати санкції до Франції через те, що вона проводить мільярди справ з Іраном. З іншого боку, застосовувати подібні санкції його зобов'язує американський закон. Якогось порадничого виходу з ситуації, що склалася, не видно, але є, однак, лекція: справді не варто конґре-сменам поспішати з ухваленням законів, які важко виконати. Практично єдиний для ЗСА вихід, це закрити очі на загдану французько-іранську угоду. Так, наприклад, як це було зроблено у випадку постанови Гелмса-Бартона, яка передбачала покарання для закордонних підприємств, котрі користуються з американської власності, економічної комуністичною владою на Кубі. Однак справа боротьби з державним тероризмом настільки важлива, що її припинити не можна. ЗСА, отже, мусять замилити політику односторонніх рішень практикою консультацій і спільних порозумінь у справі ізолювання терористичних країн. Знаючи політичну млявість західної Європи, неспроможність її політиків на енергійні дії, ініціати́ва і головна роля має залишатися в американців. ЗСА, мабуть, і далі повинні вести за собою вільний світ. Але робити це потрібно не стільки важелями тиску на партнерів, скільки дипломатичною виправністю. А випадок з поспішністю Конгресу у прийнятті рішень з приводу загданого контракту фірми Тотал з Іраном повинен би стати класичною лекцією того, як слід поводитися, коли справді хочеш подати про справжній світовий порядок у сучасних умовах.

Мало хто розуміє значення цих двох ідеалів, які, пов'язані разом, творять ключ до щасливого життя українського народу на рідних землях і за кордоном. Немає сумніву, що законності людського життя є основою на вірі в Бога. Форма суспільного співжиття — держава. Українська нація, починаючи від княжих часів, росла на філософічному моделі, якого головними елементами були Бог і український етнос.

Роки неволі затемнили ці священні ідеали. Московський імперіалізм зруйнував Україну, найбагатшу країну в Європі, а її населення перемістив на невідомі краї. Україна немов пробудилася зі сну і Божою волею скинула кайдани — скалдічений душою нарід став на роздоріжжі. Заломилася концепція суспільності між поняттями Бог і Україна. Більшість населення пішла у напрямку самозбереження за всяку ціну, нехтуючи при цьому національними ідеями. Існують ще деякі намагання відживити релігійне життя і загаломоса на християнську любов, але всі як акція стоїть здалека від державного життя, яке є в більшості у руках душових пересвертків. Коли пригнітяться ближче до першої духовної атмосфери української держави,

Ігор Лесик

БОГ І УКРАЇНА

то можна з певністю дійти до висновку, що вона не має здорових духовних основ, не має віри в Бога і Україну. Ці концепції народного мислення є поштовхом Урядом і Верховною Радою. У такому кліматі бездуховності у народі витворилося почуття індивідуалізму, підірпленого браком довіри до керуючих державних чинників. Інтернаціоналізм, вперто плеканий Урядом і ВР, забиває до решти національні почуття населення, яке могло б піти по шляху історичних ідеалів: Бог і Україна.

Віталій Карпенко, відомий київський публіцист, дуже влучно ілюструє ментальність сучасної української людини. Він наводить для прикладу легендарного невідомого камакурта, який в насліді торгів старини пам'яті і вже не знав, якого він роду, не пам'ятав дитинства, батька, матері, не був людиною, не міг протестувати. Як собака, визнавав лише своїх господарів і був їм безоглядним послухником. На превеликий жаль, тепер в Україні і диспосар таких камакуртів є незлічальна кількість. Вони забули за Бога, а Україна є для них лише територією, на якій

живе народ, якого можна обманути і використати. Вони забули за криваві визвольні змагання, у яких сотні тисяч українців покладали свої голови за Бога і Україну. Вони навіть чуті не хочуть про УСС-ів, УГА, УПА, ОУН, УВО та інші військові або парамілітарні з'єднання, які боролися за самостійну Україну. Українським манкуртам чужа християнська любов, любов до України, бо їм краще бути невідомими, слугами того папа, який їх катує. Поділившись на партії, вони витрачають енергію на боротьбу між собою, забуваючи про те, як відтерекують їх особисті амбіції. Забувають вони про те, що не об'єднані зусилля кімнатного хаосом, анархією, на яку модела українська держава не може собі дозволити.

У жовтні націоналісти відзначують сумний ювілей смерті їх провідника Степана Бандери, якого більшовицькі агенти вбили 15-го жовтня 1959 року. Деякі середовища української громадськості критикують його за його помилки. Багато українців, вихованих в СССР, розуміють ідеї націоналізму як фашизм, бо так їх навчила більшовицька

пропаганда, і тому український націоналізм для них чужий. Північний суд визнає українських націоналістичний рух за ворожий, а всіх свідомих українців вважає бандерівцями, сепаратистами, які перешкоджають в імперіалістичних замірах Москви.

Кожний історик із здоровим розумом, включавши навіть російських шовіністів мусить дійти до висновку, що українці, які жертвували своє життя, робили це не з матеріальних причин і напевно не хотіли нічого злого для Росії. Вони вмирали в обороні природних прав українського народу, прав на самостійність. Лише віра у Бога і Україну могла бути такою силою, яка підтримувала їх у нерівній боротьбі. А всі оті манкурти, які стратили пам'яті і національну свідомість, повинні переглянути свій світогляд, зрозуміти, що ідеали Бог і Україна стоять понад партійні "ідеали". А тим, що це не стратили пам'яті, варто подумати, що всі ми, об'єднані християнською любов'ю до візії могутньої України, мріємо про її передки, мусимо пожертвувати своїми партійними і особистими амбіціями і приступити до відбудови української держави на здорових духовних основах.

Осип Труш

ЧИ ДІЙСНО ПІД СТЯГОМ ОБ'ЄДНАННЯ?

звольної боротьби не тільки під час Другої світової війни, але, як про це говорить напис пропагандної таблиці на ратуші у Львові, "у пам'яті і пошану війнам українських армій і військових формувань ІХ-ХХ століть, які боролися за незалежну українську державу".

Та якщо іншими словами виразити в пресі про це зустріч БОВ. Читачі їх, приходячи до висновку, що єдиним формальним, який брав участь в бойових акціях звольної боротьби в час Другої світової війни, були ОУН-УПА, які разом з Головною булавою УПА Україну творить Світове Братство ОУН-УПА, і Дивізія "Галичина". У звіт БОВ нема згадки про Об'єднані сили. Воєнік УПА в ЗСА і Канаді, якого представник був присутнім на зустрічі. Крім цього, є ряд інших комбатантських організацій в ЗСА і Канаді, про яких забули чи з інших мотивів не включили до офіційної програми зустрічі. Відсутність вичер-

пного насвітлення подій, учасників і процесів звольної боротьби приносить шкоду не тільки нащадкам, але, як утворюють доступ для молодого покоління в Україні до дійсних історичних фактів.

Прийнята пора — у вільній державі масо наголошувати історію в такій формі, щоб майбутні дослідники мали дійсну картину нашої звольної боротьби. Тому спільна зустріч БОВ зі Світовим Братством ОУН-УПА повинна базуватися на солідарності державної бази, а не на будь-якій ідеології чи політичній платформі. Це ми зауважили, коли провід БОВ проголосив свою участь у передвечірньому б'єш "Рух за Україну". Тоді, наперед після закінчення першої зустрічі БОВ Світове Братство ОУН-УПА видало заяву такого змісту: "ОУН-УПА наголошує, що вступ БОВ до цього б'єшу не угоджується з лінійною керівництвом Братства, оскільки біль-

шість членів Братства ОУН-УПА стоїть на засадах українського націоналізму".

У цьому випадку треба підкреслити, що таке становище суперечить дійсності і вносить зайві конфлікти, які в сучасну пору України не потрібні. Не зашкодить пригадати собі, що, починаючи від 1943 року, ряди УПА переважною більшістю поповнювали воїни, які до ОУН не належали, але боролися і гинули як українські патріоти. Відома нам також статистика Красної Екзекуції ОУН і її політичного проволу (УГВР) на рідних землях, що уважали УПА збройною силою цілого українського народу.

Беручи до уваги, що кожний початок не є легким, і це не оминуло і першої зустрічі БОВ, треба все ж побажати йому успіхів в майбутньому, а особливо академікові Ігорю Охунюковському, що став душею цієї знаменитої та побажати йому витривалості і наснаги побороти всі перешкоди на шляху розбудови і закріплення ідеї БОВ в Україні.

ЗДОРОВ'Я — ВСЬОМУ ГОЛОВА

Д-р Юліан Мочан

Медицинські новини

Протипракове харчування

Природна медицина вже давно відкрила лікувальні властивості багатьох продуктів. Деякі з них входять до нашого щоденного харчування.

Часник і цибуля. З давніх-давен відомо, що цибуля, як вживали щодня часник і цибулю, не так часто хворіли не тільки на неугри серця і кровообігу, але й на чимало різних пухлин. Доведено, що часник і цибуля мають великий вплив на запобігання раку органів травлення, стравоходу і грудної порожнини.

Чай. Дуже шкідливо — особливо зелений — чай на Сході, як засіб, який сприяє запобіганню неугри шлунка та легень. Протилежно Сходові, де чайну заварку готують безпосередньо перед вживанням і дають відстоятися лише 15-20 хвилин, ми, звичайно, п'ємо чай двічі: тільки на день, використавши стару заварку.

Капуста. Це улюблений і традиційний овоч серед слов'ян і одночасно один з найсильніших і найефективніших протипухлинних раку — особливо квашена капуста.

Морква. Це один з найефективніших, якщо б можна так сказати, ворогів ракових легень. Морква позитивно діє в більшості ракових змін в організмі.

Молюко. У вигляді, як кажуть тут, йогурту або кефіру, молюко є популярним та дієвим напоям як щодо профілактики (запобігання), так і лікування у випадках неугри товстої кишки. Однією з головних складових йогурту чи кефіру є молочна кислота.

Помідори. Дуже корисні свіжі помідори для запобігання пухлин підшлункової залози.

Також треба мати на увазі, що смажені та печені продукти (якщо температура дуже висока і сприяє навіть підпалюванню страви), сприяють раку. Зазвичайно, хоч багатьом це не смакує, риб'ячий жир, який з успіхом можна замінити жирну рибу та морську капусту, є ефективним засобом протипухлинної дії.

(За матеріалами газети "Українські Вісті" число зі 7-го вересня ц. р.)

Жіночі гормони можуть унеможливити появу лисини

Так, можливо, вже в недалекому майбутньому люди зможуть зберегти своє волосся так довго, як того самі собі бажають. Як подає преса, до цього вже дійшли науковці.

Так, можливо, вже в недалекому майбутньому люди зможуть зберегти своє волосся так довго, як того самі собі бажають. Як подає преса, до цього вже дійшли науковці.

Так, можливо, вже в недалекому майбутньому люди зможуть зберегти своє волосся так довго, як того самі собі бажають. Як подає преса, до цього вже дійшли науковці.

Так, можливо, вже в недалекому майбутньому люди зможуть зберегти своє волосся так довго, як того самі собі бажають. Як подає преса, до цього вже дійшли науковці.

Так, можливо, вже в недалекому майбутньому люди зможуть зберегти своє волосся так довго, як того самі собі бажають. Як подає преса, до цього вже дійшли науковці.

Володимир Жила

Дожив і побачив перемогу добра над злом

Жив він з братом, який працював на фабриці і пропонував йому там працю. Але він не хотів туди, бо там було багато земляків, які любили висміювати тих, що кінчали гімназію, а потім мусили працювати пліч-о-пліч з ними". Автор того не бажав.

Понарочавши деякий час в інших місцях, він "став на свої ноги". Тоді пішов добровільцем до війська, де пробував три місяці у тропічних джунглях, серйозно захворів. Після війни він працював на залізній фабриці аж до часу появи т. з. Г. І. Білл — стипендіат для колишніх воєняк, які бажали поліпшити свої умови на мабуть. Він сразу записався на студії в Нью-Йоркському університеті, який закінчив бакалавром. Знання магістра одержав згодом у Колумбійському університеті. Студії відкрили йому можливість праці в ділянці міжнародного радомовлення.

Золодню війною почалися поволи висилання короткохвильової програми "Голосу Америки": з 1947 року російською мовою, а два роки пізніше українською мовою. Програми, пише автор, передавали офіційне становище ЗСА на різні проблеми світу, а між ними на проблеми народів Советського Союзу. В додаток, ЗСА почала передавати програми за посередництвом "Радіо Вільна Європа" та "Радіо Вільнозвільня".

Перший раз в історії ЗСА почалося серйозне вивчення всіх аспектів політичної діяльності советської імперії. Для цієї мети ЗСА утворили Гарадський проект, потім Східно-європейський фонд, радіо "Вільна Європа", а пізніше Американський комітет звільнення народів Росії, Інститут для вивчення Советського Союзу, "Радіо Вільнозвільня".

ЗСА створили собі комітет "Вільна Європа", в який входили члени європейських урядів всіх європейських держав, які заявили, що суверенні кордони їх-

ніх держав базуються на рішеннях, прийнятих 3-го вересня 1938 року, себто під час Мюнхенського арбітражу.

Тому, що М. Терпак змінив зібрати найкращі дані про вчених і інтелектуалів та інтелектуальних емігрантів, він став в Американському комітеті дорадником директора в інституті. Як дорадник директора автор рекомендував змінити адміністративний устрій інституту. Однак його рекомендації не були прийняті, щоб росіяни не мали автоматично 51 відс. голосів у рішеннях яких-небудь питань щодо праці вчених в інституті. Щоб вийти зі складної ситуації, американські ками разом з емігрантами оформили Раду вчених в інституті, члени якої рішали про працю Інституту. В цих справах вирішальну роль грав, до речі, проф. М. Вегуш, який був надзвичайно здібним у переговорах адміністрації.

Американський комітет мав різні назви. Його остання назва — це Американський комітет звільнення. Комітет зайняв тоді нейтральну позицію, відому як "непереприштенство", що торкалося майбутнього політичного вигляду Советського Союзу. Здавалося, що еміграція об'єднується. Але так не сталося. Побачивши об'єднаний спротив, Американський комітет почав творити з російськими соціал-демократичними різні сателітні утворення відпеченці.

І так, і з того ні сього, з'явився українська партія східняків з шахматистом Богатирчуком на чолі та партія українських федералістів. Невдовзі ці дві групи об'єдналися у т. з. Східняків федеративну групу.

Хоч спроб не вдалася, проте вони припинилися до розвитку української еміграції на східняків і західняків. Вони залишили погану спадщину, "що тільки ці емігранти можуть представити Україну, що пережила на своїй штурі советську диктатуру".

Тут варто відзначити, що найважливішим та численнішим сектором української еміграції були в той час українські націоналісти на чолі з Степаном Бандерою, але Американський комітет з ними не рахувався і діяв так, ніби вони не існували.

Накинення комуністичних урядів країнам Східної Європи не було мирним процесом. Але в цій советській

(Закінчення буде)

Колегія св. Андрея урочисто відсвяткувала 40-ву конвокацію

В неділю, 21-го вересня ц. р. Колегія св. Андрея урочисто відсвяткувала свою 40-ву конвокацію. Під час конвокації дві провінції отримали грамоту визначних заслуг, вісім студентів отримали богословські ступені і ряд студентів отримали нагороди та стипендії.

Програмою конвокації провадив ректор колегії д-р Роман Єрмоков. В почасному вході в аудиторію було 26 достойних гостей Президії, які представляли адміністрацію і професуру колегії та Центру Українських Канадських Студій, як і Манітобського університету. Під час конвокації теплий привіт був переданий колегії університету д-ром Емока Сатмарі. Головні і змістовні доповіді на конвокації виголосила д-р Наталія Апонов, директор Центру Українських Канадських Студій на тему: «Колегія св. Андрея, Центр Українських Канадських Студій та Манітобський університет».

Грамотами визначних заслуг відзначено дві громадські діячки Вінніпегу — Ангеліну Павліч і Марію Зайців. А. Павліч була представлена колегіальним директором у членстві сенату Ольгою Ковальчук, яка відзначила її щедру працю в Союзі Українок Канади (в локальній, провінційній і крайовій ексекутивах), довголітню посаду на становищі кураторки Українського Музею Канади (вініпегська філія), паравісильну працю в катедрі і за учительської колегії та в літніх курсах колегії в ділянках прикладного мистецтва.

Раїса Мороз, бібліотекарка колегії і членкиня, представила Марію Зайців. В цьому представленні згадано про її великі заслуги, а саме за посаду у парафіяльній праці в соборі Святої Покрови у Вінніпезі, і в Союзі

Українок Канади (в локальній, провінційній та крайовій ексекутивах), за добровільну працю в бібліотеці колегії (понад 10 років) та на українській громадській ниві. Обидві жінки отримали відзначення з рук колегіального канцлера і одночасно Першою скархою УПЦК Митрополита Василя.

Цьогорічні абсолютні бонуси були представлені деканом, протопрезбитером д-ром С. Ярмусом та включали: одного — на магістрат богословія, шістьох — на бакалаврат богословія і одного — на Манітобського університету. Між нами були усе живі священники — о. Богдан Кузич з Сван Ривер, Ман. і о. Ричард Ерматрант з Роблінгу, Ман.; чотири дячки — ієродиячки Ігор Геч з Монреалю, дячки Олександр Гаркавий, дячки Назар Полатай і дячки Роман Цаллан усі прос покладати з України і були прийняті в УПЦК, і двоє мирян — д-р Олександр Мельник з Монреалю і Лілія Сороковська з Вінніпегу (обом є визначні діти в парафіяльному житті УПЦК).

Конвокація закінчилася врученням стипендій та нагород колегії. 70 було вручено для 18-ти студентів богословського факультету, 20 — студентам Центру Українських Канадських Студій і п'ять — студентам-резидентам. Ці нагороди були подаровані протягом останніх 50 років колегії і проценти з доходів були призначені студентам. Вручення виконали самі фундатори або члени їх родини, а у відсутності — члени Президії, а головню професура.

Конвокація відбулася на дуже високому рівні та відзначила академічну працю Колегії св. Андрея — Колегії Української Православної Церкви в Канаді.

Н. Н.

Ох, і багато ж нас, українців, у Торонто та околицях! Тримасмо міцно усі разом. Послаємо дітей до українських шкіл, до Пласту та Суму... димосмо українські тепле-радощі, читасмо українські газети... купуємо в українських крамницях, тримасмо гроші в українських кредитках... а імо — у Future Bakery.

І тому називаємо місцевості довкола Торонто милими нашою серцю іменами — недалеко ма-



„Іде, іде військо...”

смо осело Київ, а також Говєрля, Полтава. А ось Дніпра, на жаль, — немає. А як же нам можна без Дніпра? Ну, ніяк не обійдемося! Ось ми подумали-подумали, та й вирішили: гарне місце Bloor West Village, плутув по ньому вдень і вночі, а та, а по обидвох боє-регах багато-пребагато нас, українців. І чим не Дніпро? І зовсім пасують до Bloor West Village слова геніяльного українця Миколи Гоголя: „Чарівний Дніпро (себто Bloor) при тихій погоді!”

Щоєсуботи гамірно і людно на Bloor West Village. Ходять люди по крамницях на закуп та й „на каву” з приятелями, вештається без діла молоді, галасують немовлята, бігають пси. Справжній тоб Сорокинський ярмарок! (Поки що все точнісінько як за Гоголем). Але в що суботу, 23-го серпня, було на

Гей, гой, розійдіться-розстуніться! Ми ідемо!

Блюрі більш людно, ніж звичайно. Та й не дивно адже в цей день відбувалися там Український Фестиваль і парада.

Почалося усе з збіговиського з High Park об одинадцятій годині і по-посуду вперх по Дніпрі, перепрошуно, — по Блюрі до перехрестя з вилицею Jane (Гая, по-нашому). Ой, лишенько, і чого ж

(справді дуже-дуже величч) і розносять дерев'яні писанки, українські сувеніри, портрети Шевченка, вишивані закладки до книжок. Поруч із Великими Птахами ідує Велмеді (також не мали) в купі-підрах, з такими животи-ми, що й Тарас Бульба позаздрив би! Ой, знову той Гоголь...

А кілька годин раніше у приміщенні Шкільної Ради — шум, гамір, метушня. У просторих кімнатах нема де повернутися. Діти, вчителі всіх українських торонтовських шкіл, батьки, працівники Шкільної Ради... Всі мали повні руки роботи. Та не повірите, обійшлося усе без пригод: і в костюми одягнулися, і дітям личка намалювали, і напис на автобус пові-

сили рівенько, і виїхали залишилися „без тіла” (чи „без діла?”) костюм Великого Птаха. Шкода. Треба когось намовити. Намовляти почала пані Люба Зараска, голова Української Шкільної Ради Торонто, а й відмовити — ну просто неможливо! Намовляла-намовляла, та й намовила батька однієї дитини. Запхали його в костюм, зашпилю, а потім виявилось, що це — професор фізики, українсь з Москви, приїхав разом з родиною на контракт на два роки, викладає в Торонтоському університеті. Ось так, кому — професор фізики, а для нас — справжнісінький Великий Птах!

А по двох берегах Блюру-Дніпро — сила-сила люду. Хто усміхастись, хто рукою махає, хто верещить, як скажений, хто сльозоз захвату і розчулення витирає. Дехто питає „What is this?”, а де-хто — „To Ti, Ivane?” Та що й казати, свято ви-

шло чудове — барвисте, строкате й запашне. Дай, Боже, дожити до наступного року, щоб ще раз побачити.

І я певна, якби бачив усе це Микола Гоголь, то підкрутив би вус, за-стрив би гусяче перо та й написав би щось краще, ніж Ви тепер читаете...

Ну, як завжди буває, хтось один не з'явився.

Маргарета Шпір

Звернення До української громади ЗСА

Зближається час Різдвяних Свят — час коли ми будемо себе взаємно поздоровляти і обдаровувати. Багато з нас у цей святковий час полне думками туди, де ми родилися, звідкіль наша кориня, до вільної України. Та чи є вона такою, якою ми хотіли б її бачити, а як ні, то чим могли б їй допомогти такою статтю? Координатійний Комітет Допомоги Україні в ЗСА (ККДУ) вже п'ятий раз спонсорує приїзд дітей зі східних і південних областей України в Галичину на час Різдвяних і Великодніх Свят, щоб національно усвідомити і дати їм змогу пізнати в їхніх регіонах вже забуті українські святкові традиції. Наше звернення до тебе, українська родино. Причисни і ти до цього процесу виховання нового національно свідомого покоління. Тому замість висилки святкових карток і закупу коштовних подарунків, пожертуй ці гроші на що благородну ціль. ККДУ помістить у „Свободі” одне спільне побажання, вираховуючи поимено всіх тих, які встигли до 1-го грудня зложити пожертву на цю ціль. Ваші чеки просимо вписувати на Coordinating Committee to Aid Ukraine або CCAU і висилати на адресу: 16 Manger Road, West Orange, N.J. 07052.

Всі пожертви на CCAU є звільнені від федерального податку.

За Екзекутиву ККДУ
В. Воловчук, голова
Р. Мілянчик, заступник голови (фонди)
Б. Гайдучок, касир

МІСЦЕВІ ВЛАСТІ ПОТВЕРДИЛИ, що в неділю, 12-го жовтня, у летульській катастрофі загинув відомий американський співак народних пісень, фільмовий актор Джан Денвер, ак його малий літак розбився, впавши у затоку Монтерей. Шериф повіту Монтерей Норман Гікс, заявив, що офіційні власті чекають відбитки пальців зидентифікували тіло співака. Хоч свідки кажуть, що мотор, чи радше його пошкодження, був причиною катастрофи, та федеральні слідчі будуть вивчати, що було справжньою причиною цієї катастрофи. Дж. Денвер, якому було 53 роки, став відомим у 1970 році зі своїх пісень „Заведи мене домі, сільська дорога”, „Височина Скилястих гір” і „Богу дякую, що я сільський хлопчина”.



Ділимось сумною вісткою з рідними, приятелями і знайомими, що 13-го жовтня 1997 р. відійшла у вічність на 72-му році життя

бл. п.
ЛЮБОВ МАРІЯ ОСАДЦА
уроджена ПАЙКУШ
вдова по сл. п. інж. Мостові Осадці

ПАНАХИДА відбулася в середу 15-го жовтня о год. 6-й веч. у похоронному заведенні Грей-Паркер, Порт Джервіс, Н.Й.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в четвер 16-го жовтня о год. 10-й рано в українській католицькій церкві св. Володимира в Глен Спей, Н. Й., а відтак на кладовищі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишилися у смутку:
сини — МОДЕСТ І ЮРІЙ
швагері — ВІРА КУШНІР з родиною
— ХРИСТИНА ОБОДУК
швагри — МИРОН, БОГДАН І ЛЮБОМИР ОСАДЦА з родинами
та дальша родина в ЗСА, Канаді й Україні.
Вічна ті пам'яті!



Ділимось сумною вісткою, що в суботу 13-го жовтня 1997 р. відійшов у вічність на 71-му році трудовитого життя наш найдорожчий МУЖ, ТАТО, ДІДУСЬ І БРАТ

бл. п.
ГРИГОРІЙ ФАТ
нар. 1-го серпня 1926 р. в с. Малі Бучки, Україна

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 17-го жовтня 1997 р. о год. 9-й ранку в українській православної церкви св. Іоаннія Переможця в Ярвілі, Н. Дж., а після на українській православної цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залиши у глибокому смутку:
дружину — ВАЛЕНТИНУ
сина — ВОЛОДИМИРА з дружиною БЕРНІС
— ЯРОСЛАВА
— ПАВЛА з дружиною АНЬОЮ
внуки — ДАНИЛА, АНДРИЙКА, ГРИГОРЧИКА І ХРИСТИНУ
сестру в Україні — ТАНОУ з родиною
брата — о. ІВАН з родиною
швагря — ВІКТОРА МЕЛЬНИЧЕНКА з сином Марком
— ХРИСТИНУ ДОЛІНЦЬКУ
ближню і дальшу родину і приятелів.

ПОДЯКА

Складаємо щирі подяку отцям: о. прот. Богданові Желіхівському і о. Іванові Фатеню за похоронні відправи. Також дякуємо родині, приятелям і знайомим за участь у похоронних відправах, за молитви, співчуття, чудові квіти, та за щедрі пожертви на похоронні цілі в пам'яті покійного.

Безмірно вдячна всім вам

РОДИНА

5-ий ВІДДІЛ ОРГАНІЗАЦІЙ ОБОРОНИ ЛЕМКІВЩИНИ при співпраці
УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ,
УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКАНСЬКОЇ КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ
та
українських громадських і молодеческих організацій
запрошують громадянство Ньюарку і околиці на
ДОПОВІДЬ
проф. СТЕПАНА ЗАБРОВАРНОГО
на тему:
„АКЦІЯ 'ВІСЛА' й її НАСЛІДКИ
та
ПЕРЕПОХОВАННЯ ВОЯКІВ УПА В ПОЛЬЩІ”
Зустріч відбудеться
в середу, 22-го жовтня 1997р. о год. 7:30 веч.
в залі Української католицької церкви
св. Івана Хрестителя
при 719 Sandford Avenue в Ньюарку, Н. Дж.
Просимо о чисельну участь, щоб гідно шанувати
Достойного Гостя

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ
запрошує на
Концерт
У пошану 200-ліття
народження
ФРАНЦА ШУБЕРТА
Програма:
Сонатина — Г. Мінор
Шість мистецьких пісень — сопрано
Тріо — сімліор
ВИКОНЮЮТЬ:
В. ВЕЛПЕР — сопрано
В. ГЛОВАЦЬКА — чельо,
Д. БЕРПІНСЬКИЙ — скрипка
В. БАКІС — піано
У суботу 25-го жовтня 1997 р.
о год. 8-й веч.
at the Ukrainian Institute of America
2 East 97th St. N.Y.C.
Tel. (212) 288-8660

сл. п.
ЕВГЕНІЙ „НУСІ“ КОСЕВИЧ
ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ
буде відправлено
18-го жовтня 1997 р. о год. 6-й веч.
в церкві с. Юра в Нью Йорку
Про молитви просить рідні і друзі.

Ділимось сумною вісткою з приятелями і знайомими, що в п'ятницю 3-го жовтня 1997 р. у філадельфії відійшов у вічність на 93-му році життя наш дорогий ЧОПОВИЧ, ТАТО І ДІДУСЬ

св. п.
**СЕРГІЙ
БЕРЕЗНИЦЬКИЙ**
нар. 24-го вересня 1905 р. в селі Човнофедорівка, Опшніського району, Зіньківського повіту на Полтавщині

ПОХОРОН відбудує у вівторок 7-го жовтня 1997 р. на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залиши у глибокому смутку:
дружину — МАРІОУ з дочкою НАТАЛІОЮ
доньок — ОЛЬГУ з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ
— НІНУ з чоловіком МАЙКОМ
внуки —
— ВАСИЛЯ
— ВОЛОДИМИРА
— ЛЮДИМИЛУ
— МИХАЙЛА
— АЛЕКСАНДРА з чоловіком ДЖАНОМ
— МИКОЛУ

сестор в Україні — СВДОКІОУ з родиною
— ГАЛІНУ з родиною
ближню і дальшу родину і приятелів в ЗСА й Україні.

Просимо молитися за покійного.

БРАТСТВО КОЛИШНИХ ВОЯКІВ 1-ої УКРАЇНСЬКОЇ ДІВІЗІЇ
УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АРМІЇ В ЗСА
СТАНЦІЯ В ДІТРОЙТІ, МІ

Ділимось сумною вісткою з членством і українського громадою, що у вівторок, 23-го вересня, 1997 року упокоївся в бозі довголітній член станції і секретар Управ

бл. п.
СТЕПАН СКЕПАКЕВИЧ
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 27-го вересня 1997 р. з церкві св. Іоасафа на цвинтарі Монт Олівет у Дітроїті.

Горем опечалений родині складаємо наше щире співчуття.

УПРАВА СТАНЦІЇ

Ділимось сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що 12-го жовтня 1997 р. після довгої важкої недуги відійшов у вічність наша найдорожча МАМА, ДРУЖИНА, ДОНКА, СЕСТРА, ТІТКА І ШВАГЕРКА

бл. п.
ОРИСЯ КОРОЛЬ-ГОВ
ПАНАХИДА відбулася у середу 15-го жовтня 1997 р. о год. 7-й веч. у похоронному заведенні Петра ЯРЕМИ 129 E 7th St. New York.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер 16-го жовтня 1997 р. о год. 10-й ранку в українській автокефальній православної церкві Святиотроїцької Катедри в Нью Йорку 359 Broom St. New York, а тіліні останки спочини на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишилися у глибокому смутку:
донька — НАТАЛКА
муж — ДЖЕК
мама — КАТЕРИНА КОРОЛЬ
сестри — МАРИЯ КОРОЛЬ-ПІЛЬ з мужем ВОЛОДИМИРОМ
— ГАЛЯ КОРОЛЬ
— ІРИНА КОРОЛЬ
— ЛІРИСА ПІЛЬ
— РОМАН ПІЛЬ
та ближча і дальша родина в ЗСА й Україні.

